

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis S. R. E. Cardinalis Bona Opera Omnia

Tribus Tomis comprehensa

Opuscula Spiritiva - I. Horologium Asceticum. II. Principia Vitae Christianae. III. Manuductio ad Coelum. IV. Via Compendii ad Deum. V. De Sacrificio Missae. VI. De Discretionem Spirituum ... Operum Eminentiss. Cardinalis, Tom. I

Bona, Giovanni

Parisiis, 1677

§. 10. Omnia ad Deum referenda esse purâ intentione

urn:nbn:de:hbz:466:1-9969

nihil tamen verè est præter illud unum, quæd quasi quorundam æqualitatis jure omnibus dominatur: ita animus unum Deum semper quærere & ad illum tendere debet; à quo si recedit, multitudine obruitur, quæ ipsum unum invenire non sinit. Hoc unum à nobis exigit Deus, quia hoc solum necessarium est. Cætera omnia si desint nihil necessarium deest, quandoquidem nec quod vivamus necessarium est. Quòd si vita necessaria non est, multò minus quæ ad illam spectant. Qui autem vivit necessitate officij, uni Deo vivere & servire debet. Ita enim in hoc mundo constituta est rationalis creatura, ut si convertatur ad bonum incommutabile, fiat beata, si ab eo avertatur, misera sit.

§. X. *Omnia ad Deum referenda esse pura intentione.*

CUM omnes in hoc mundo peregrini simus, & viatores, qui ad patriam perginus, necessarium nobis est indefinenter progredi, ac seridè disquirere quò tendamus, quo fine, & qua intentione operemur, & ad quid presentibus studiis spectemus. Homo enim operatur propter finem, & quò purior est operantis intentio, eò perfectius est opus. Bonum opus intentio facit, intentionem dirigit fides. Impiorum & reproborum est illa vox, *Ergo fruamur bonis quæ sunt. Sap. 2. 6* nam Deo frui, creaturis uti debemus. Et omnes quidem creaturæ, quantum est ex parte Dei, semitæ sunt, & modi, quibus ad ipsum perducimur: malitia verò nostra impedimenta sunt, quibus ab eodem avertimur, & à scopo abducimur: quoniam, ut ait Sapiens, *Creatura Dei in odium facta sunt, & in tentationem animabus hominum, & in muscipulam pedibus insipientium. Sap. 14. 11.* Insipientium, inquit, qui Deum ducem non sequuntur, qui ab ejus lumine mentis oculos avertunt. & decus creaturarum amantes, in umbra & obscuritate perambulant, eò languidiore ad perferendam Dei lucem effecti, quo magis umbræ inhærent. Quòd si omnes creaturæ ad hoc conditæ sunt, ut iis utamur ad finem ultimum consequendum

consequendum, avellenda ab illis affectio est, & ad Deum transferenda, qui finis est. Etenim finis appeti & amari debet sine fine & termino, quia ejus bonitas summa est & independens, illa vero quæ ad finem perducunt, eatenus amantur, quatenus ad ipsum finem consequendum juvant à quo eorum bonitas pendet. Christiani igitur hominis est quicquid cogitat, quicquid loquitur, quicquid agit ad Deum referre, non ore duntaxat, aut minus fervida spiritus applicatione, sed toto animi conatu, & affectu à rebus terrenis prorsus avulso: nam sæpe decipimur specie re-cti & relabimur in nos ipsos, nostra potiùs commoda, in ipsis etiam spiritualibus exercitationibus, quàm Deum quærentes. Ideò Scriptura dicit arctam, & difficilem esse viam salutis, quia natura corrupta divinis rationibus ac puræ intentioni repugnat, & ad se omnia refert: cùm autem hæc repugnantia assiduo usu, & delectatione divinæ legis superata fuerit, lata fit via, levia mandata, jugum suave.

§. XI. *Vnde proveniat quod plerique à fine aberrant.*

PRæclare & ex alta sua sapientia mortalium sapientif-
simus dixit, *Stultorum infinitus est numerus. Eccl. 1.*
15. Maxima enim, ac pene infinita hominum turba
intolerabili ac perpetuis lacrymis deploranda insania
transigit in nugis dies suos, carnem spiritui, tempus æter-
nitati, terrena divinis præponens; donec miserabilis vitæ
actio in horribilem mortis tragœdiam desinit & in puncto
ad inferna descendunt. Si de lite vincenda, de acquirenda
possessione, aut de consequendâ dignitate sermo sit; nul-
li parcitur labori, exhauritur ærarium, evolvuntur libri,
prisca monumenta excutiuntur. At cùm agitur de cœlesti
regno, de sempiterna beatitudine adipiscenda, dormiunt
omnes, nemo excitatur, nulla diligentia, nulla cura ad-
hibetur. Pro his quæ corpus afficiunt & lædunt, cujusmo-
di sunt fames, sitis, frigus, æstus, dolores, infirmitates,
sensa habemus infallibilia, ex quibus fit, ut omne studi-

C. Bona Opusc. Spirit.

M